



Arrest

nr. 66 043 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BREBELS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 oktober 2009 en heeft zich vluchteling verklaard op 5 oktober 2009.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 oktober 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 maart 2010.

1.3. Op 9 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 mei 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, Fazli Mirahmad, bent een sunnietische ongehuwde Afghaan van Tadjiekse origine die geboren werd in de stad Kaboel in 1364 (1985). Uw vader stierf toen u twee jaar oud was en uw moeder hertrouwde met uw vaders broer M(...). U heeft drie halfbroers en één halfzus. U liep school tot de zevende graad en u spreekt Dari, Pashtu en een beetje Nederlands dat u hier in België op school leerde. Tijdens het Taliban regime woonde u in de stad Kaboel doch ervoor en erna woonde u altijd in het district Guldara dat gelegen is in de provincie Kaboel. Tot uw vertrek uit Afghanistan pendelde u dagelijks vanuit uw district naar de stad Kaboel waar u werkte als fruitverkoper in de wijk Char Rahi Sar Sabzi.

U verklaart dat u Afghanistan ontvlucht bent omwille van een familieprobleem. Dit werd veroorzaakt door het feit dat u de gronden van uw overleden vader opeiste. Uw stiefvader Mirjan - met wie u nooit een goede relatie gehad heeft - en de andere broer van uw vader, uw oom Mirqar, reageerden negatief op uw vraag en wilden u uiteindelijk enkel uw erfdeel geven als u zou trouwen met uw nicht Ma(...), de dochter van uw oom Mi(...). Omdat Ma(...) aan epilepsie lijdt wilde u niet met haar trouwen.

Toen u op een dag vanuit Kaboel-stad huiswaarts keerde werd u overvallen door gemaskerde mannen maar u kon gelukkig ontkomen. U meende de stem van één van deze mannen te herkennen als de stem van een persoon die u thuis al hoorde spreken met uw stiefvader. Toen u thuiskwam zei uw moeder u dat u weg moest gaan omdat 'ze' u zouden doden. U verstopte zich vervolgens een week in de kelder van een bevriende oom van moederskant in de stad Kaboel. Uw stiefvader is u daar komen zoeken maar hij vond u niet. U liet geen 'jirga' (raad van dorpsoudsten) bijeenroepen om uw problemen te bespreken en eventueel op te lossen omdat u veronderstelde dat dit toch geen zin zou hebben gezien uw stiefvader machtige kennissen had zoals het districtshoofd en het hoofd van de veiligheidsdienst van het district Guldara. Omwille van dezelfde reden zocht u evenmin bescherming bij de politie.

Met de hulp van uw bevriende oom aan moederskant slaagde u erin Afghanistan te ontvluchten.

Op 5 oktober 2009 vraagt u asiel in België. Bij terugkeer vreest u gedood te worden door uw stiefvader M(...) en door uw oom van vaderskant Mi(...) omwille van het conflict over de gronden en omwille van uw weigering om met uw nicht Ma(...) te huwen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw 'taskara' (Afghaans identiteitsbewijs) neer.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom u in eerste instantie niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie is omdat uw problemen geen verband hebben met één van de vervolgingsgronden van de Vluchtelingenconventie. De redenen waarom u eveneens niet in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming zijn dat u geen enkel concreet bewijs voorlegt van de feiten die de kern van uw asielrelaas vormen én dat uw verklaringen onvoldoende overtuigend tot zelfs ongeloofwaardig zijn om op zich voldoende bewijs te vormen.

Uit uw verklaringen blijkt in eerste instantie dat u geen vervolging vreest omwille van uw politieke overtuiging, uw ras, uw religie, uw nationaliteit of uw behoren tot een sociale groep. Het feit dat u vervolging vreest omwille van het feit dat u de familiegonden waar u meent recht op te hebben opeist en niet wil voldoen aan de gestelde voorwaarde om die grond te verkrijgen namelijk huwen met uw nicht Ma(...) heeft niks te maken met de hierboven vermelde criteria. De mogelijke vervolging die zou kunnen uitgaan van uw stiefvader en zijn broer heeft dus geen enkel verband met vervolging op basis van een Vluchtelingenconventiegrond. Het betreft een familiedispuut. Hun mogelijke actie ten aanzien van uw persoon lijkt zuiver gemeenrechtelijk van aard zijn. U heeft overigens ook geen enkele moeite gedaan om het u aangedane onrecht te rapporteren aan de politie of aan een andere instantie. Gezien de wil van de Afghaanse autoriteiten om de wetten af te dwingen en de aanwezigheid van ISAF in Kaboel kan er bij uitstek in de hoofdstad Kaboel van u verwacht worden dat u minstens poogt een beroep te doen op de bestaande hulp aldaar. Daar u niet aangetoond heeft dat u lokaal om bescherming gevraagd heeft maakt u het aan het CGVS onmogelijk om in te schatten of de Afghaanse autoriteiten u bescherming zouden ontfangen omwille van een Conventiereden.

Internationale bescherming in het kader van de Vluchtelingenconventie kan pas in werking treden als vast staat dat nationale bescherming omwille van een Conventiereden niet wil of kan geboden worden. Wel dient er in uw geval ook nagegaan te worden of er zwaarwegende gronden bestaan dat u een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, met andere woorden, uw verklaringen worden bekeken in het licht van de criteria van de subsidiaire bescherming.

Gezien u echter geen concreet verifieerbaar bewijs voorlegt en gezien uw verklaringen niet voldoende overtuigend zijn om op zich een bewijs te vormen, wordt er geconcludeerd dat u eveneens niet in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient in dit verband opgemerkt te worden dat u weinig weet te vertellen over uw stiefvader M(...). Dit is opmerkelijk daar hij toch aan de basis ligt van uw problemen. Hoewel hij al met uw moeder huwde toen u pas twee jaar oud was en u met hem dus al meer dan twintig jaar vertrouwd bent en u deel uitmaakt van zijn gezin kunt u geen duiding geven omtrent zijn beroep of bezigheden (CGVS vragen 57, 58, 58, 145, 146, 147, 148, 150, 151, 152). U zegt dat hij een mujahid was en dat 'mujahids in het algemeen stelen enzo..'. Als u gevraagd wordt of uw moeder u vertelde wat uw stiefvader concreet doet om de kost te verdienen antwoordt u bijvoorbeeld dat uw moeder niet met uw stiefvader praatte en vervolgens wijkt u af van het onderwerp door te stellen dat u wilt huilen dat u uw moeder achterliet en dat ze ginder vele problemen heeft. Dat uw moeder u niet zou kunnen vertellen wat uw stiefvader overdag doet komt weinig waarschijnlijk over. Bovendien valt het op dat u het gesprek een andere wending wilt geven. Het lijkt moeilijk te aanvaarden dat u zo weinig weet over uw stiefvaders bezigheden. Nochtans was u soms thuis als hij met zijn bezoekers aan het praten was. Dat u hen dan enkel zaken zoals 'salam alaykum' (begroeting) hoorde zeggen komt weinig overtuigend over (CGVS vragen 153, 154). Men zou toch kunnen verwachten dat u, als u dan de kans had om iets te weten te komen over uw stiefvaders bezigheden, u de moeite zou gedaan hebben om wat beter te luisteren naar hun gespreksonderwerpen. Het feit dat u enkel vage verklaringen omtrent de dagelijkse bezigheden van uw stiefvader kunt afleggen terwijl u volgens uw verklaringen meer dan twintig jaar deel uitmaakte van zijn gezin roept ernstige twijfels op over het feit dat u hem aanhaalt als de oorzaak van uw vrees. Overigens komt het in de Afghaanse context onwaarschijnlijk over dat u in het geheel niet geprobeerd heeft een raad van oudsten te laten bijeen roepen om uw problemen te bespreken (CGVS vragen 100, 101) en hen te laten bemiddelen met de andere belanghebbende partijen om tot een eventuele oplossing te komen. Nochtans is de problematiek die u aanhaalt een klassiek voorbeeld van wat tijdens zulke raden aan bod komt. Uw verklaring hiervoor, dat uw stiefvader bevriend is met het districtshoofd en met het hoofd van de veiligheidsdienst doet niets af aan voorgaande vaststelling. Wederom wijkt u in dit verband af van het onderwerp van de vraag en begint u te vertellen over wat uw oom Mi(...) in het verleden uitspookte en welke macht het districtshoofd Del Agha heeft. U lijkt hiermee misschien te bedoelen dat u veronderstelt dat de dorpsoudsten niet zullen willen bemiddelen. Loutere veronderstellingen volstaan in dit verband niet. U heeft geen enkele valabele excuus aangehaald waarom u niet zou geprobeerd hebben om in eerste instantie via deze, in Afghanistan gangbare manier, tot een oplossing van uw probleem te komen.

Dat u ook niet aantoonde dat u via het Afghaanse gerecht minstens pogingen ondernomen heeft om uw eigendomsrechten af te dwingen ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen problemen temeer u zegt dat het feit dat u de echte eigenaar bent van de gronden geregistreerd is bij de overheid (CGVS vragen 118, 119, 120). Minstens had u dan toch documenten kunnen proberen verkrijgen die aantonen dat u de rechtmatige eigenaar bent van de gronden. Nu legt u behalve u taskara geen enkel document voor dat uw relaas zou kunnen ondersteunen. Het is nochtans de plicht van elke asielzoeker om alle pertinente gegevens in het kader van zijn asioldossier over te maken aan het CGVS. Overigens is het opnieuw een loutere veronderstelling van u als u zegt dat u geen klacht kan indienen in Kaboel-stad omdat uw districtshoofd zoveel macht heeft (CGVS vraag 120). U brengt geen concrete feiten aan waardoor geconcludeerd zou kunnen worden dat het districtshoofd Del Agha van het district Guldara zijn invloed tot in de hoofdstad zou laten gelden, en dan nog in uw nadeel. Temeer hijzelf niets te maken heeft met uw problematiek.

Dat u verder verklaart dat u de stem van één van uw overvallers herkende als zijnde een stem die u al eerder hoorde en die volgens u zou toebehoord hebben aan één van uw stiefvaders vele bezoekers (CGVS vragen 90, 153, 154, 155) bewijst in het geheel niet dat uw stiefvader de opdrachtgever van uw overvallers zou geweest zijn. U weet bovendien niet aan welke bezoeker van uw stiefvader de stem toebehoorde en u heeft volgens uw verklaringen nooit iets substantieels kunnen opvangen van de gesprekken die uw stiefvader met zijn bezoekers voerde. Het volstaat niet dat u een stem al eerder hoorde in het huis van uw stiefvader om te concluderen dat uw stiefvader opdracht aan die persoon zou gegeven hebben om u te overvallen. Dit is louter giswerk. Zo het voorval zich al zou voorgedaan hebben heeft u niet op overtuigende wijze kunnen aantonen dat uw stiefvader er de oorzaak van was dat u aangevallen werd door gemaskerde mannen.

Als u dan tijdens het gehoor gevraagd wordt of uw stiefvader en oom u nog zouden willen doden indien u zou verzaken aan de familiegonden antwoordt u 'jawel' (CGVS vraag 129). Als u dan verder gevraagd wordt waarom u dit denkt zegt u 'dat ze al tientallen mensen gedood hebben, dat ze je dood doen voor niks' (CGVS vraag 130). Opnieuw is dit een ongefundeerde veronderstelling. Het feit dat uw stiefvader en oom al vele mensen zouden gedood hebben bewijst helemaal niet dat ze u, hun naaste familielid, zouden doden. Als u gevraagd wordt dit verder uit te leggen zegt u dat u een jonge man bent en dat ze wilden dat u met uw zieke nicht trouwde en dat ze altijd al tegen u waren en dat u taarten moest verkopen als kind, dat u toen ook geslagen werd en dat ze nooit lief tegen u geweest zijn (CGVS vraag 131). Hoewel dit kan wijzen op het feit dat u een droeve jeugd heeft gehad bevat dit antwoord

geen enkel element waaruit geconcludeerd kan worden dat ze u inderdaad nog zouden willen doden als u zou verzaken aan de familiegronden. Als u later tijdens het gehoor nogmaals gevraagd wordt of u uw stiefvader en oom nog zou vrezen moest u die gronden laten voor wat ze zijn antwoordt u opnieuw 'ja, niemand wil zijn eigen moeder achterlaten' alsof dit gegeven volstaat om de waarachtigheid van uw bewering te bewijzen (CGVS vraag 176). Het CGVS concludeert echter dat uw verklaringen onvoldoende aantonen dat uw stiefvader en uw oom u zouden willen vervolgen indien u zou verzaken aan de familiegronden. Volledigheidshalve dient ook nog opgemerkt te worden dat uw eigen dorp Dehnaw en de omliggende dorpen die u opsomt (CGVS vragen 109, 110, 111 en 186) volgens de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt en die aan het administratieve dossier is toegevoegd zich bevinden in het district Shakardara en niet, zoals u beweert, in het district Guldara. Opzoeken verricht door het CGVS bevestigen dat Guldara vroeger deel uitmaakte van het district Shakardara doch al geruime tijd geleden (onder de regering van president Rabbani) werd Guldara erkend als een onafhankelijk district. Dat u wel de naam van beide districten Guldara en Shakardara kent en weet dat u Shakardara moet doorkruisen om in Guldara te geraken (CGVS vraag 182) doch niet weet dat uw dorp en omliggende dorpen zich momenteel in het district Shakardara en niet in het district Guldara bevinden, doen enige twijfels rijzen over de voeling die u heeft met de omwentelingen in uw district de laatste tien jaar. Nochtans ging u dagelijks na uw werk in Kaboel-stad in de avond terug naar uw district volgens uw verklaringen.

Daar u in het algemeen geen concrete bewijzen kan voorleggen voor uw vrees (uw taskara heeft immers geen bewijskracht ten aanzien van uw problemen en bewijst enkel uw identiteit) kunnen enkel uw verschillende verklaringen tijdens het gehoor gelden als middel om uw subjectieve vrees objectief te laten vaststellen.

Volgens artikel 4.5 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming) kan men echter het voordeel van de twijfel toekennen voor verklaringen die niet ondersteund worden door bewijsstukken. Om dit voordeel van de twijfel toegekend te krijgen dient een kandidaat-vluchteling echter te voldoen aan de vijf opgesomde cumulatieve voorwaarden in datzelfde artikel van de Kwalificatierichtlijn. Zo dient u ondermeer in het algemeen geloofwaardig bevonden te worden én dient u de nodige stappen ondernomen te hebben om alle mogelijke bewijzen naar voren te brengen. Uit de voorgaande motiveringen blijkt echter dat u niet voldoet aan deze twee voorwaarden. Bijgevolg kan het voordeel van de twijfel voor uw verklaringen die niet ondersteund zijn door bewijsstukken u niet toegekend worden.

Gezien uw verklaringen onvoldoende overtuigend tot zelfs ongeloofwaardig bevonden worden aanvaardt het CGVS niet dat u aangetoond heeft een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst. In het licht van het voorgaande dient er geconcludeerd te worden dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Op basis van dezelfde verklaringen, toont uevenmin aan een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet, te weten ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw "taskara" (Afghaans identiteitsbewijs) en de Engelse vertaling ervan neer. Dit door u voorgelegde document is niet in staat de bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, meer bepaald in het district Shakardara (waar uw dorp zich feitelijk situeert) en het district Guldara (waarvan u zegt afkomstig te zijn) te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan-Veiligheidssituatie in Centraal Afghanistan (Parwan, Wardak, Pansjir, Logar, Kapisa, Bamyan, Daykundi en Kabul)" dd. 27 augustus 2010, updated 20 januari 2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat in de provincie Kabul een aantal zuidelijke en oostelijke districten te maken hebben met aanwezigheid en activiteiten van AGE's. In

2010 meldde ANSO dat de activiteiten van AGE's in de provincie Kabul veel beperkter zijn dan in andere provincies. Voor de districten Shakardara en Guldara wordt geen melding gemaakt van noemenswaardige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats.

Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht zouden werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in uw regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de districten Shakardara en Guldara actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat zijn problemen geen verband hebben met één van de vervolgingsgronden van de vluchtelingenconventie en omdat hij geen enkel concreet bewijs voorlegt van de feiten die de kern van zijn asielrelaas vormen en zijn verklaringen onvoldoende overtuigend tot zelfs ongeloofwaardig zijn om op zich voldoende bewijs te vormen, zoals omstandig wordt toegelicht.

2.3. Waar verzoeker stelt dat zijn vervolging een politieke achtergrond heeft en aldus wel degelijk onder de beschermingsgronden van het vluchtelingenverdrag valt en hij daartoe verwijst naar de "rol van Qahar" die centraal is in dit verhaal, "Qahar" die een 'oom' is die een actief en belangrijk lid is van Hezb-e-Islami en verzoeker derhalve moet vrezen voor represailles vanwege de Hezb-e-Islami, een politieke organisatie met een uitgebreide machtsbasis in Afghanistan, stelt de Raad vast dat de naam van de oom Qahar op geen enkel manier terug te vinden is in het relaas van verzoeker zoals blijkt uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zo verzoeker stelt dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalde dat Qahar een belangrijke rol speelde bij zijn vervolging, doch hierover geen spoor terug te vinden is in het verslag en tijdens het interview door het CGVS hierover geen verdere vragen werden

gesteld, wijst de Raad erop dat verzoeker zijn beweringen niet aannemelijk maakt vermits zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem werden voorgelezen in het Dari en hij het verslag bevestigde door zijn handtekening, hij met geen woord repte over Qahar tijdens het interview bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terwijl hij uitdrukkelijk verklaarde dat hij in de mogelijkheid is geweest om alle relevante elementen met zijn problemen te vermelden (gehoor, nr. 179). Indien Qahar en de Hezb-e-Islami zo een belangrijke rol zouden hebben gespeeld bij zijn vervolging, zoals verzoeker het thans stelt in het verzoekschrift, kan worden aangenomen dat hij dit belangrijke element vroeger zou hebben vermeld indien dit op enige waarheid berust. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt dat verzoeker problemen zou kennen met zijn stiefvader en een oom Mirqar, broers van zijn overleden vader, omwille van het erfdeel dat verzoeker opeiste en zijn weigering in het huwelijk te treden met M., de dochter van zijn oom. De Raad is dan ook van oordeel dat in de mate enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas zijn probleem een familiedispuut betreft, die zuiver van gemeenrechtelijke aard is en die geen verband heeft met één van de vervolgingsgronden van het vluchtelingenverdrag. (*"Ik heb problemen in familie met oom en die andere oom is nu mijn vader"*, gehoor, nr. 84)

2.4. Verzoeker probeert zijn gebrek aan kennis over de beroepsbezigheden van zijn stiefvader te verklaren. Zo betoogt hij dat men zich bij het gezinsleven dat hij had niet te veel illusies moet maken aangezien zijn stiefvader uit traditie met verzoekers moeder trouwde, hij een schrikbewind voerde en verzoeker noch zijn moeder het aandurfden om te vragen wat hij als beroep deed, laat staan dat zij zouden durven de gesprekken af te luisteren. Bovendien had zijn stiefvader activiteiten voor Hezb-e-Islami die het daglicht niet mogen zien, aldus verzoeker, zodat zijn onwetendheid omtrent de bezigheden van zijn stiefvader ook volledig normaal is.

Verzoeker kan de Raad niet overtuigen. Immers, verzoeker is geboren in 1364 (1985) en volgens zijn verklaringen zou zijn moeder met zijn stiefvader gehuwd zijn toen hij 2 jaar was, zodat zij meer dan 20 jaar een gezin vormden en nog verschillende andere kinderen geboren werden (3 jongens en één meisje). Het is dan ook op zijn minst merkwaardig dat verzoeker bij de beschrijving van de activiteiten van zijn stiefvader niet verder komt dan *"ik weet niet wat hij deed want ik weet nog steeds niet soms was hij rijk soms arm ik had geen goede relatie met hem hij was soms vriend met districtchef, comm van veiligheidsdienst...geen off job dat hij van deze tot gene tijd moet werken (...) hij was een mujahid samen met mujaheddin, wat doen die stelen en zo (...) Dus bezigheid nu of beroep weet u niet? Neen geen functie (...) Weet ik niet maar 24 uur samen met hem soms is hij heel rijk en soms heeft hij niks, ik weet niet hij is dief ofzo (...) Vertelde uw moeder u dan niet wat hij dan wel deed overdag? Mijn moeder praat niet met hem toen ik klein was wou zij niet met hem trouwen, soms ik wil huilen ik liet mijn moeder achter en zij heeft veel moeilijkheden daar (...) Die mensen zijn niet normaal ze werken niet in kantoor ze dragen kleden welke normale mensen niet dragen, die soort mensen kleine doekjes op hoofd soort schoenen selwar en die stof van kleren is aresh. Ik mag daar geen broek dragen ik moest baard hebben. (...)"* (gehoor, nrs. 57, 58, 145, 146, 147, 148, 150, en 151). De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker geen precieze antwoorden geeft op de vraag naar de activiteiten van zijn stiefvader in de loop van de jaren dat zij samen een gezin vormden, en het niet ernstig is dit te verklaren aan de hand van een huwelijk waarover men zich geen illusie moet maken of omdat hij activiteiten pleegde die het daglicht niet mochten zien. De Raad is van oordeel dat zelfs al zou verzoekers stiefvader een schrikbewind voeren in zijn gezin en zelfs al zou hij als lid van de Hezb-e-Islami en activiteiten hebben gepleegd die het daglicht niet mogen zien, dan nog kan van verzoeker verwacht worden dat hij op een vrij coherente manier de bezigheden en de activiteiten van zijn stiefvader, waarmee hij 20 jaar samen woonde, kan beschrijven. Verzoekers verklaringen over zijn stiefvader zijn vaag en weinig coherent hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas verder op de helling zet.

2.5. Zo verzoeker nog stelt dat hij niet heeft geprobeerd zijn probleem voor te leggen bij de politie, bij de raad van oudsten of bij het gerecht, aangezien niet mag vergeten worden dat Qahar een belangrijk lid is van Hezb-e-Islami die veel invloed heeft in een wijd netwerk van personen, zoals het districtshoofd en de politiecommandant en een klacht indienen bij deze instanties ook risico's met zich meebrengt, hij ondergedoken leefde en het duidelijk was dat men hem naar het leven stond, kan hij ook hier de Raad niet overtuigen. Verzoeker stelt zelf dat hij de steun en bescherming genoot van zijn oom langs moederszijde in Kaboel en dat deze laatste als autohandelaar geld heeft (gehoor, nr. 171) en voorts brengt hij aan dat de documenten met betrekking tot de eigendom van de gronden die hij opeiste in handen zijn van zijn stiefvader (gehoor, nr. 9) maar dat normaal gezien er kopie moet zijn aangezien alles geregistreerd is (gehoor, nr. 119), zodat het niet geloofwaardig is dat verzoeker geen stappen zou kunnen zetten teneinde, hetzij via de raad van oudsten, de politie of het gerecht, zijn rechten op te eisen. In de bestreden beslissing wordt er overigens op gewezen dat dergelijke familiedisputen een

problematiek is wat tijdens de raden van oudsten aan bod komt, hetgeen verzoeker niet betwist. Dat Qahar, waarover verzoeker met geen woord heeft gerept - hetgeen de geloofwaardigheid van zijn relaas ernstig hypothekeert - , een belangrijk lid is van de Hezb-e-Islami en hij een breed netwerk heeft doet niets af aan de vaststelling dat redelijkerwijs kan aangenomen worden dat verzoeker wel degelijk bescherming zou hebben gezocht met de steun van zijn oom langs moederszijde om zijn rechten op te eisen. Verzoekers blote beweringen doen ook niets af aan het motief dat *“u ook niet aantoonde dat u via het Afghaanse gerecht minstens pogingen ondernomen heeft om uw eigendomsrechten af te dwingen ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen problemen temeer u zegt dat het feit dat u de echte eigenaar bent van de gronden geregistreerd is bij de overheid (CGVS vragen 118, 119, 120). Minstens had u dan toch documenten kunnen proberen verkrijgen die aantonen dat u de rechtmatige eigenaar bent van de gronden. Nu legt u behalve u taskara geen enkel document voor dat uw relaas zou kunnen ondersteunen. Het is nochtans de plicht van elke asielzoeker om alle pertinente gegevens in het kader van zijn asioldossier over te maken aan het CGVS. Overigens is het opnieuw een loutere veronderstelling van u als u zegt dat u geen klacht kan indienen in Kaboel-stad omdat uw districtshoofd zoveel macht heeft (CGVS vraag 120). U brengt geen concrete feiten aan waardoor geconcludeerd zou kunnen worden dat het districtshoofd Del Agha van het district Guldara zijn invloed tot in de hoofdstad zou laten gelden, en dan nog in uw nadeel. Temeer hijzelf niets te maken heeft met uw problematiek.”*

2.6. Verzoeker vervolgt dat de aanval op zijn persoon door gemaskerde mannen, waarvan hij er één kon identificeren, geen losstaand feit is, maar door andere personen wordt bevestigd dat zijn stiefvader en diens entourage hem naar het leven staan. Hij stelt dat het gedachtenexperiment van het CGVS, namelijk of hij nog steeds in gevaar zou zijn indien hij zou verzaken aan zijn gronden, cynisch te noemen is en hij niet in de gelegenheid geweest is om deze theorie even te gaan uittesten. Tot slot wijst hij erop dat door het afwijzen van het huwelijk met zijn nicht, hij weigerde om deel te worden van de hechte ‘familie’ van zijn stiefvader, Mirjan en Qahar.

De Raad stelt vast dat verzoeker naar aanleiding van de aanval op zijn persoon geen klacht indiende bij de politie en dat hij daarvoor geen valabele reden opgeeft. Immers, zelfs indien hij na de aanval refuge vond bij zijn oom aan moederszijde, en daar een week in de kelder verstopt bleef voor zijn stiefvader die hem daar was komen zoeken, kan worden aangenomen dat hij met de steun van zijn oom klacht zou hebben ingediend bij de politie in Kaboel, vermits hij op dat moment nog een belangrijker troef in handen zou hebben gehad tegen zijn stiefvader. Niet alleen zou hij met een kopie van zijn eigendomsdocumenten zijn bezit kunnen aantonen, maar door verzoeker bij de oom op het onderduikadres te gaan zoeken geeft zijn stiefvader aan dat hij achter de aanslag op zijn stiefzoon zit. Dat de hele problematiek zich niet alleen beperkt tot de erfenis van zijn vader maar zijn ooms, waaronder Qahar volgens het verzoekschrift, hem ook naar het leven staan omdat hij geen deel wilde uitmaken van de hechte ‘familie’ door een huwelijk met de dochter van zijn oom te weigeren, is weinig geloofwaardig vermits verzoeker tijdens het gehoor aangeeft dat de relatie tussen hem en zijn oom/stiefvader problematisch was. Hoe dan ook de Raad kan alleen vaststellen dat – in de mate enig geloof wordt gehecht aan het relaas of een deel van het relaas – verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om de steun en de bescherming in te roepen van de raad van oudsten, de politie of het gerecht. De Raad stelt in casu vast dat verzoeker, loutere beweringen buiten beschouwing gelaten, geen argumenten aanbrengt die erop zouden kunnen wijzen dat hij niet op bescherming kan rekenen vanwege de Afghaanse autoriteiten of instanties aanwezig in Kaboel.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.8. Dat voorts een discussie gevoerd kan worden of verzoekers dorp Deh Naw al dan niet in het district Guldara gelegen is wijzigt niets aan de voorgaande vaststellingen, noch aan de motivering in de bestreden beslissing dat er in beide districten Guldara en Shakardara actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt en dat toegevoegd werd aan het administratief dossier, niet correct of actueel zou zijn, of dat de commissaris-generaal uit de informatie de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn voorgehouden

relaas niet aannemelijk heeft gemaakt en evenmin heeft aangetoond dat hij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten in Kabul of de raad van oudsten. Bijgevolg toont verzoeker ook niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4, §2 a en b) van de vreemdelingenwet.

2.9. De kieslijst van de Afghaanse verkiezingen, heeft enkel betrekking op de ligging van verzoekers dorp, wijzigt niets aan het voorgaande.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS